

корабитѣ имъ били освободени чрѣзъ тая побѣда.

Лепидинъ. Вещество, което се добива чрѣзъ дистиляране на хининъ и цинхонинъ съ *Kali sausticum*.

Лепидъ. Забѣлжителенъ Цѣзаревъ привърженикъ въ междо-особната война; билъ префектъ на Римъ и преторъ, когато се обявилъ за Цѣзаря; той прѣдложилъ да му се даде диктатурата. Загова Цѣзаръ му далъ управлението на Испания, когато се върнжлъ му устроилъ незаслуженъ триумфъ, избралъ го въ 46 прѣди Р. Х. свой съконсулъ, а въ 45 го назначилъ свой *Magister equitum*. Така станжлъ той знаменита личностъ, въпрѣки алчността и нищожеството си. Слѣдъ Цѣзаревата смъртъ, той приелъ въ областъта си Антония, разбитъ при Модена, и билъ обявенъ общественъ неприятель; и чрѣзъ Антония станжлъ римски първосвещеникъ (*Pontifex-maximus*) и прѣдводителъ на войскитѣ въ Галия. Антоний и Октавианъ въ 44 го приели въ триумвирата, и когато по едно съглашение въ сила за петъ години си раздѣлили областитѣ на Републиката, Л. добилъ Африка. Въ войната на Октавиана съ Антония, Л. помагалъ въ Сицилия Октавиану, и отъ това още по-вече се усилилъ; нъ Октавианъ прѣзиралъ Л. и въ 35 му отнелъ безъ кръвопролития войската. Октавианъ му оставилъ имота и титлата първосвещеникъ, нъ го заточилъ въ Цирцен. Прѣзрѣнъ отъ цѣлъ свѣтъ, Л., *най-лошии гражданинъ който е имало въ републиката*, както казва Монте-скйо, умрѣлъ въ 13 прѣди Р. Х.

Лента. Бронзова гръцка монета, равна на 1 наша стотинка;

влѣзла въ употрѣбение въ Гръция слѣдъ Александра Велики. Л. се споменува въ Библията, Марко 12; 42. Въ *прѣнос. см. л.* значи помощъ, която нѣкой може да даде по силата си, или както обикновено казваме, колкото му стига ржка.

Лерида. Испански градъ, ц. на едноименна областъ, 200 килом. на зап. отъ Барцелона; 17,672 жит. — Цѣзаръ разбилъ тамъ Помпеевитѣ пълководци (49 прѣди Р. Х.). — Областьта има 291,624 жит.; въ сѣв.-западната ѳ часть сж врѣховетѣ Маладета и Пи-Нету, които се възвишаватъ до 4288 метра, най-голѣмата височина въ Пиринейскитѣ планини.

Лерински о-ви. Купъ малки о-ви въ Срѣдиземно море, до брѣговетѣ на Провансъ, среща Канъ; числжтъ се въ французския департаментъ Приморски Алпи. Най-голѣмий и най-ближний до материка е о-въ *Св. Маргарита*, 7 килом. околорѣстъ. — Англо-австрийцитѣ окупирали тия о-ви прѣзъ Тридесетгодишната война (1618—1648).

Леринъ. Главенъ градъ на леринска или филринска каза, битолски вилаетъ, на югъ отъ Битоля, на южния край на Битолското или Пелагонийското поле, при политѣ на Вичъ-планина, на устието на прохода за Костурско; станция на желѣзницата Солунъ-Битоля; 12,000 жит., отъ които българе 4,000, останжилѣ турци. Винодѣлие, желѣзарство, керемидарство. Жителетѣ обработватъ повечето чужда земя подъ *юджеретъ*, сир. дѣлжжтъ си послѣ придобитото съ стопанина на земята на половина. Околността е богата. Забѣлжителна е *Руднишката нахия*, между Пелагонийското поле и Островската котловина. Въ тая нахия,